

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven Piet De Meuter, René Bemers en Anthony De Schryver maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Amputatie onderbeen redt leven jong kalf

naam aandoening
breuk metacarpus of pijpbeen

verschijnselen
voelbare breuk, niet meer steunen op of gebruikmaken van de poot

oorzaak
overbelasting van het bot

behandeling
gips aanbrengen voor meerdere weken in combinatie met pijnstilling

Een vleesveehouder uit mijn praktijk is sinds twee jaar aan het omschakelen naar een ander ras en is piemonteses gaan houden. Het houden van dit rustieke ras vraagt ook in het management soms om een andere aanpak. Zo zorgen de sterke moedereigenschappen ervoor dat rondom kalven de moederdieren toch wat agressie kunnen vertonen. Omdat de koeien niet echt te vertrouwen zijn, blijft ook de veehouder beter uit de buurt.

Op deze manier was het deze vleesveehouder niet meteen opgevallen dat er iets fout was met een van zijn kalfjes. Het kalfje van enkele dagen oud mankte flink en bleek onderaan de poot, ter hoogte van de metacarpus of het pijpbeen, een lelijke fractuur te hebben opgelopen. In het geval van een breuk van de metacarpus is het vaak mogelijk om de poot goed in te gipsen. Mits enkele weken wachten herstelt deze breuk doorgaans goed. In dit geval ging het echter om een breuk die al een tweetal dagen eerder was opgetreden en lag de kans op een goed herstel aanzienlijk lager omwille van de gecompliceerde breuk. Tien tot veertien dagen later ging het gips eraf om het herstel van het been tussentijds te con-

troleren. Omdat het kalf niet beter kon rondlopen en niet echt leek te herstellen, had ik het vermoeden dat de breuk niet heelde. Het onderbeen bleek inderdaad afgestorven en er was geen kans meer om het stuk bot te redden. Er bleven slechts twee opties open: het onderbeen kon worden geamputeerd of het kalf werd geëuthanaseerd.

Met toestemming van de veehouder werd het de eerste optie: een amputatie. Het kalf werd onder zware verdoving geopereerd en het stuk onderbeen werd afgezet. De wond werd afgedekt met een stevig driehoeksverband. Het kalf kreeg daarbij een langwerkend antibioticum en een sterke pijnstiller toegediend.

Een dag later liep het kalf alweer rond in het hok. Het gaat vrij goed: het jonge dier loopt al sinds de eerste dag weer vlot rond, weliswaar op drie poten, en gaat vlot zogen bij de moeder. Inmiddels is het jonge kalf twee maanden oud en ligt de zware operatie zes weken achter ons. Het kalf lijkt verder goed te evolueren en is al verdubbeld in gewicht. Op deze manier moet dit dier toch richting 200 tot 250 kg door kunnen groeien.